

III

MEDITSIINILINE VAADE AA-LE

Alates dr Silkworthi esimesest toetuseavaldusest Anonüümsetele Alkohoolikutele on arstid ja arstide liidud üle maailma meid tunnustanud. Järgnevad arstide kommentaarid on väljavõtted AA kohta käivast uurimustööst, mis loeti ette iga-aastasel New Yorgi osariigi meditsiiniühenduse koosolekul*:

Dr Foster Kennedy, neuroloog: „See Anonüümsete Alkohoolikute organisatsioon kasutab kahte kõige suuremat jõuallikat, mida inimkond tunneb: religiooni ja seda instinkti kuuluda kaaslaste sekka... nn karjainstinkti. Minu arvates peab meie eriala tunnustama seda suurepärasest teraapilist relva. Kui me seda ei tee, mõistetakse meid süüdi emotsionaalses steriilsuses ja usu kaotamises, mis liigutab mägesid ning ilma milleta suudab meditsiin vähe.”

Dr G. Kirby Collier, psühhiaater: „Ma olen mõistnud, et AA on iseseisev ühendus ning nende parimad tulemused on saavutatavad nende enda juhendamisel, nende filosoofia tulemusena. Igasugune teraapiline ja filosoofiline meetod, mille taastumismäär on 50–60%, väärrib meie tähelepanu.”

Dr Harry M. Tiebout, psühhiaater: „Olen psühhiaatrina palju mõelnud oma eriala seosest AA-ga ja jõudnud järeldusele, et meie erilise roll seisneb sageli patsiendi ettevalmistamises igasuguse ravi või välise abi vastuvõtmiseks. Mõistan nüüd, et psühhiaatri ülesandeks on patsiendi sisemine vastupanu murda selleks, et temas peidus olev saaks õide puhkeda, nagu ka AA programmiga töötades.”

*1944.

Dr W. W. Bauer ütles 1946. aastal Ameerika Meditsiini Ühingu egiidi all NBC võrgustikus peetud raadiosaates osaliselt järgmist: „Anonüümsed Alkohoolikud ei ole ristirüütliid, ega karskuse ühendus. Nad teavad, et nad ei tohi kunagi juua. Nad aitavad teisi, kellel on sarnased probleemid... Selles atmosfääris saab alkohoolik tihtipeale vabaks sellest liigsest iseendale keskendumisest. Õppides sõltuma kõrgemast jõust ja sukeldudes töösse teiste alkohoolikutega, püsib ta päev päeva järel kaine. Päevad kasvavad nädalateks, nädalad kuudeks ja kuud aastateks.”

Dr John F. Stouffer, peapsühhiaater, Philadelphia üldhaiglas sõnastades oma kogemust AA-ga ütles: „Need alkohoolikud, keda siin Philadelphia üldhaiglas vastu võtame, on enamjaolt sellised, kes eraravi endale lubada ei saa ja AA on kaugelt kõige parem asi, mida saame neile soovitada. Isegi nende puhul, kes vahetevahel uuesti siin maanduvad, märkame sügavat muutust nende iseloomus. Neid ei tunne peaaegu äragi.”

Ameerika Psühhiaatrite Ühing palus 1949. aastal, et üks Anonüümsete Alkohoolikute vanematest liikmetest koostaks artikli, mis loetaks ette sama aasta ühingu aastakoosolekul. See ülesanne sai täidetud ja artikkel avaldati *American Journal of Psychiatry* 1949. aasta novembrikuu numbris.

(See pöördumine on nüüd avalikustatud brošüürina, mida saab olematu raha eest enamikes AA rühmades või Box 459, Grand Central Station, New York NY 10163, pealkirja all „Kolm Vestlust Arstide Liiduga – Bill W.“ – mida varem kutsuti „Bill Alkoholismist“ ja veel varem „Alkoholism kui Haigus.“)